

Vi tar Barneombudets utfordring på alvor

Barneombud Reidar Hjermand er en aktiv herremann. Ved flere anledninger har han etterlyst tannhelsetjenestens engasjement ved åpenbar svikt i omsorgen for barn. Det er bra at vi av og til får et spark på leggen.

«Barneombudet skal i henhold til lov og instruks arbeide for at barns behov, rettigheter og interesser blir tatt tilbørlig hensyn til på alle samfunnsområder. Ombudet skal særlig følge med i at lovgivning til vern om barns interesser blir fulgt, og at norsk rett svarer med de forpliktelser Norge har etter FNs konvensjon om barnets rettigheter».

Så heter det i Barneombudets brev til Helse- og omsorgsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen. Der blir tannhelsetjenesten og dens plikt til å melde fra ved omsorgssvikt tatt opp. I brevet pekes det på at store tannskader kan skyldes omsorgssvikt. Barneombudet mener det må være rutine å melde fra til barnevernet når barn har store kariesangrep, eller andre skader det kan være grunn til å bekymre seg over. Det er få meldinger fra tannhelsetjenesten til barnevernet, hevdes det. Altfor få, virker det som Hjermand synes. Videre mener Barneombudet at det er geografiske forskjeller i tilbudet til vanskeligstilte barn.

Det er bra vi har et barneombud som tar opp disse forholdene. Det behøver ikke å være begrunnet i at vi tannleger er spesielt dårlige. Men det kan også godt hende at vi trenger denne litt ube-

hagelige oppmerksomheten for å innse at vi kan bli bedre.

Jeg tror tannhelsepersonell er forsiktig med bekymringsmeldinger, fordi vi er opptatt av at familienes og barnas rettssikkerhet. Kanskje er vi feige også, og ønsker ikke å blande inn andre i en behandlingssituasjon som i seg selv kan være besværlig nok. Det er mange forhold vi må vurdere i kontakten med barn. Aller viktigst er selvsagt barnas behov og velferd. I brevet til departementet ber Barneombudet om klare retningslinjer og veiledning for de ansatte i tannhelsetjenesten. Det fylkeskommunale ansvaret for tannhelsetjenesten er til hinder for et effektivt tverrfaglig samarbeid om disse forhold, tror Barneombudet. Vi har alle et ansvar for å fremme tverrfaglighet, ikke minst på dette området. Blant mange forslag etterlyser Barneombudet oppfølgingsrutiner av barn som ikke møter. Det er et svært viktig poeng.

De som hørte eller har lest presidentens åpningstale under Landsmøtet i jubileumsåret 2009, vil kjenne igjen dette siste poenget. I talen ble det pekt på at nettopp det å identifisere dem som ikke går til tannbehandling, enten det er barn eller voksne, er et ønsket satsningsfelt for Tannlegeforeningen i kommende år. Og det er her vårt dilemma kommer klart frem: Vil vår befatning med andre etater føre til enda større vegring for å oppsøke tannhelsetjenesten? Det er ille nok å komme seg til tannlegen, om ikke

risikoen for en bekymringsmelding til barnevernsmyndighetene skal komme i tillegg.

Jeg mener imidlertid at dette er en helt feil konklusjon. Jeg tror tvert imot at det vil bli lettere også for oss i tannhelsetjenesten om vi kan samarbeide med andre om å identifisere og nå fram til ikke møtt-pasientene. Vi kan sikkert bistå bedre med å avsløre omsorgssvikt blant dem som oppsøker oss. Men mange vil likevel ikke bli funnet, så lenge det er de som ikke møter vi har grunn til å være mest bekymret over. Her er det virkelig en jobb og gjøre.

Også Aftenposten har utfordret Tannlegeforeningen på samme tema. Jeg har lovet å komme med en oppfordring til alle medlemmer om å ta Barneombudets henstilling på største alvor. Blant mye annet ble jeg også spurt om tannklinikkenes kameraer kan benyttes til dokumentasjon. Etter hvert som fotoutstyr blir en del av klinikkenes standard utrustning, er dette selvsagt mulig, og nødvendig. Vi ser frem til en dialog med helsemyndighetene om hvordan oppgaven skal løses i den praktiske, kliniske hverdagen. For dette må vi få til!

Reidar Hjermand